

บทที่ 457

ข้าวละมาน และ ข้าวสาลี

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในช่วงปีที่ผ่านมานี้ เพื่อนๆ ของลูกหลายคน รวมทั้งลูกต่างก็มีสมาชิกเพิ่มขึ้นในครอบครัว ในวัยของลูกก็ต้องเป็นหลานนะซิ 😊 ไข้แล้วพระเจ้าค่ะ บางคนก็ได้เป็นคุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยาย ครั้งแรก บางคนรวมทั้งลูกด้วยก็ได้เป็นอาภิง อาม่า ครั้งที่หลายแล้ว พระเจ้าข้า 😊 😊 😊

แต่ไม่ว่าจะมีหลานคนที่เท่าไร ความรู้สึกของผู้ที่เป็นอาภิง อาม่า ก็คงจะเหมือนกันหมดคือ ความเห่อหลาน และไม่ว่าหลานของตัวเองจะหน้าตาเป็นอย่างไร ก็จะต้องพูดว่าหลานของตัวเองน่ารัก น่ารักมาก น่ารักที่สุด!

ลูกเคยถามลูกๆ ว่ามีพ่อแม่หรืออาภิง อาม่า บ้านใดเคยพูดใหม่ว่า ลูกหลานตัวเองไม่น่ารัก ถ้ามี ลูกยังไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนั้นเลย

แม้ว่าความรักและความเห่อจะเหมือนกัน แต่ความสุขของการเป็นคุณแม่นั้น เป็นความสุขที่ไม่ต้องมือเบื่อน และอดหลับอดนอนเหมือนตอนเป็นคุณแม่ เราได้ผ่านขั้นตอนการเป็นคุณแม่มาแล้ว ตอนนี้อยู่จึงขอมีความสุขในการเป็นคุณแม่อย่างเต็มที่ 😊 😊 😊

และเนื่องจากไม่ต้องไปยุ่งวุ่นวายกับการเลี้ยงดู การบอสนน การเปลี่ยนผ้าอ้อม ฯลฯ ลูกจึงมีเวลามองดูการเจริญเติบโตของเจ้าหลานตัวน้อยในบริบทของชีวิตมนุษย์เราในโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลใบนี้

เด็กเบบี๋ทุกคนไม่ว่าจะเกิดในป่าหรือเกิดในวังต่างเหมือนกันหมด นั่นคือ มีความไร้เดียงสา เด็กแรกเกิดทำเป็นอยู่ไม่เกือยง และก็ตามสัญชาตญาณทั้งสิ้นคือ ร้องไห้เวลาหิว เพราะยังพูดไม่เป็น ร้องไห้เวลาว่างนอน หรือไม่สบายอะไรซักอย่าง ถ้าอ้อมและสบายดีก็หลับ เด็กทารกทุกคนบนโลกนี้ตอนเกิดมาไม่มีมารยา ถ้ากินนมอ้อมและสบายดี จะไม่แก่งร้องไห้ หัวเราะก็ยังไม่เป็น เป็นมนุษย์ตัวน้อยที่จิตวิญญาณบริสุทธิ์ที่สุด น่ารักที่สุด

พอเริ่มโตขึ้น เอาละ เด็กบางคนก็จะเอาแต่ใจตัวเอง ขึ้นอยู่กับการเลี้ยงดูของครอบครัว พอไปโรงเรียน บางคนก็เริ่มโกหกเป็น บางรายในสมัยนี้เริ่มมีการ bully เพื่อน โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ มีอาชีพเป็นนักธุรกิจ แพทย์ ทหาร นักวิชาการ นักการเมือง และอะไรต่อมิอะไรในด้านอาชีพเยอะแยะมากมาย

และทุกวันนี้ ในสื่อต่างๆ เราจะอ่านเจอแต่ข่าวของการโกงกินคอร์รัปชัน การหลอกลวงกัน ความขัดแย้งกัน การทำร้ายกัน ฯลฯ ร้ายแรงถึงขั้นมีสงครามกัน ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ไม่ใช่เป็นภัยธรรมชาติ เป็นปัญหาที่ล้วนมาจากมนุษย์ทั้งสิ้น มนุษย์คิดหาวิธีโกงมนุษย์คนอื่น คิดหาวิธีโกงกินคอร์รัปชันและมนุษย์ก็เป็นผู้ทำสงครามกับมนุษย์ด้วยกัน

จากการเกิดมาเป็นทารกไร้เดียงสา มีแต่ความบริสุทธิ์ ความน่ารัก พอโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ ใครเป็นผู้สอนให้มนุษย์มีความเลวร้ายในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในจิตใจ หรือใครเป็นผู้ปลูกฝังความชั่วร้ายเช่นนั้นในใจของมนุษย์? และความชั่วร้ายที่ลูกพูดถึงนี้ ไม่ใช่มีเพียงในประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่มีปัญหาเช่นเดียวกันนี้ในทุกประเทศทั่วโลก อาจจะมากบ้างน้อยบ้างเท่านั้น

การทำสิ่งเลวร้าย ยกตัวอย่าง กลโกงในการหลอกเงินจากคนทั่วไปเป็นจำนวนมากด้วยวิธีต่างๆ ต้องมี
มันสมองในการวางแผน ซึ่งหมายความว่า คนพวกนี้ต้องเป็นคนฉลาด ไม่ใช่คนโง่เขลา การโกงกินคอร์รัปชันไม่ว่าใน
ส่วนไหนของสังคม ก็ต้องมีการวางแผนมาอย่างดีเช่นเดียวกัน ทำไมคนพวกนี้จึงไม่ใช้สมองอันชาญฉลาดทำธุรกิจ
แบบตรงไปตรงมา หรือปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต?

หรือว่าการเป็นคนดีหรือปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมันรวยช้า สำหรับคนเหล่านี้? หรือว่า
หนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆ จะลงข่าวแต่สิ่งเลวร้าย ข่าวดีๆ ขยายไม่ออก แม้ว่าจะมีคนดีทำเรื่องดีๆ มากมายทั่วโลกก็
ตาม

ลูกคิดเล่นๆ ว่า ในชีวิตปัจจุบัน หากมีใครสามารถทำ super (natural) poll เพื่อหาสถิติว่ามนุษย์ทั้งโลกเรามี
คนดี (จริง ๆ) สักกี่เปอร์เซ็นต์ และคนไม่ดี (ไม่ต้องเรียกถึงคำว่าคนชั่วเลย) สักกี่เปอร์เซ็นต์ คงจะเป็นสถิติที่น่าสนใจ
มากที่สุดทีเดียว เพราะทุกวันนี้ หาข่าวเกี่ยวกับเรื่องดีๆ ที่อ่านแล้ว ชื่นหัวใจ ยากมาก!

ขณะที่ลูกกำลังวิเคราะห์ว่า จากเด็กทารกที่ไร้เดียงสาตอนเกิด ทำไมมีคนบางคนถึงเจริญเติบโตมาเป็นคน
เลวร้ายได้ ลูกก็คิดถึงพระวาจาบทนี้

**“อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับชายคนหนึ่ง ที่หว่านข้าวพันธุ์ดีในนาของตน
ขณะที่ทุกคนนอนหลับ ศัตรูก็มาหว่านข้าวละมานทับลงบนข้าวสาลีแล้วจากไป
เมื่อต้นข้าวงอกขึ้นจนออกรวง ข้าวละมานก็ปรากฏแซมอยู่ด้วย บรรดาผู้รับใช้จึงไปหา นาย
ถามว่า ‘นายครับ นายหว่านข้าวพันธุ์ดีในนามิใช่หรือ? แล้วข้าวละมานมาจากที่ใดเล่า’
นายตอบว่า ‘ศัตรูหว่านไว้ ... จึงปล่อยให้ข้าวสองชนิดงอกงามขึ้นด้วยกันจนถึงฤดูเก็บเกี่ยว
แล้วฉันจะบอกคนเก็บเกี่ยวว่าจงเก็บข้าวละมานก่อน
มัดเป็นฟ่อน เผาไฟเสีย ส่วนข้าวสาลีนั้น จะเก็บเข้ายุ้งของฉัน”** มัทธิว 13:24-30

พระวาจาของพระเจ้าทรงตอบคำถามทุกอย่างในชีวิตได้จริงๆ 🙏🙏🙏

แต่ชีวิตในโลกปัจจุบัน ดูเหมือนข้าวละมานจะเต็มทั่วท้องนา แย่งแดดแย่งลมไป จนข้าวสาลีถูกบดบังจน
เห็นวเฉา แล้วข้าวสาลีควรทำอย่างไรล่ะ?

มีอยู่คืนหนึ่ง ฝนตกหนักมาก ก่อนลูกไปนอน มองออกนอกหน้าต่าง ฝนหยุดตกแล้ว แต่ท้องฟ้ามืดมิด ดำ
ทึบมึน สูดหาล้าฟ้าแผ่นดิน แต่พลันบนท้องฟ้าที่มีดสนิท ลูกเห็นมีดาวดวงเล็กๆ ดวงหนึ่งส่องแสงระยิบระยับแต่ไกล
แม้จะเป็นแค่ดาวดวงเล็กๆ แต่แสงระยิบระยับของมันก็สร้างความแตกต่างให้แก่ท้องฟ้าได้จากที่มีดสนิท มาเป็นมี
ประกายแสงสว่าง แม้จะเป็นเพียงประกายเล็กๆ ก็ตาม

ลูกขอบคุณพระเจ้าและบอกกับข้าวสาลีในใจว่า “ข้าวสาลีเอ๋ย เจ้าต้องกล้าที่จะเป็นเหมือนดาวดวงน้อยนั้น
เถอะ ท่ามกลางความมืดมิดรอบข้าง ดาวดวงน้อยนั้นกล้าที่จะส่องแสง แม้จะน้อยนิดออกมา ท่ามกลางข้าวละมานที่
งอกปกคลุมเจ้าเกือบหมด จงกล้าที่จะชูยอดนั้นรับแดด เพื่อที่จะออกรวงได้ ...”

คืนนั้น ลูกหลับสนิทด้วยความรู้สึกที่ใกล้ชิดสนิทกับพระองค์ 😊

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดคนเดียว

www.moving-themountain.com

